

Wageningen niet populair bij Nederlandse allochtoon

‘ZE DENKEN DAT JE BOER WORDT’

Wageningen University heeft een imago probleem bij Nederlandse ouders en scholieren met Turkse of Marokkaanse wortels. Masterstudent Fouad Lakhal helpt bij voorlichtingsbijeenkomsten voor de ouders. ‘Het is een gemiste kans als talent wegblijft door allerlei vooroordelen.’

Wageningen University is enorm internationaal. Maar als het om Nederlandse studenten gaat, is de diversiteit ver te zoeken. Er lopen slechts vijftien tot twintig Nederlandse studenten van allochtone komaf rond. Daarom organiseert Wageningen University sinds kort voorlichtingsbijeenkomsten voor ouders met Turkse of Marokkaanse roots. Enkele Wageningse studenten helpen daarbij en vertellen over hun ervaringen. Fouad Lakhal, die de masterstudie Plant Sciences doet, is een van hen. Bij de ouderavond in Ede viel hem op dat

FOTO: BART DE GOUW

Nederlandse studenten in Wageningen zijn vooral van autochtone afkomst.

VOORLICHTING OVER GROEN HOGER ONDERWIJS

Andere universiteiten doen het beter dan Wageningen, zegt Hermien Miltenburg, relatiemarketeer aan de universiteit. ‘Vooraf studies als rechten, geneeskunde, tandheelkunde, economie en management trekken veel allochtone studenten.’ Sinds kort organiseert Wageningen UR voorlichting voor ‘niet-westerse allochtone ouders’ over het groen hoger onderwijs. Er zijn bijeenkomsten geweest in Rotterdam, Ede en Arnhem en er komen nog enkele in de Randstad. Op de bijeenkomsten benadrukt Miltenburg het belang van landbouw en kennis over landbouw. ‘Vaak vinden ouders dat een eye-opener; ze hadden nooit gedacht aan de groene sector’, aldus Miltenburg.

de aanwezige Marokkaanse moeders veel vragen hadden. ‘Wageningen ligt heel dichtbij en toch is het beeld: dat is voor boeren. Goede informatieverschaffing is daarom belangrijk. Het is een gemiste kans als talent wegblijft omdat er allerlei vooroordelen in de weg staan.’

SLECHT IMAGO

Zelf is Fouad geboren in Amsterdam. Als kind woonde hij vijf jaar op het Marokkaanse platteland, waar zijn familie een boerderij heeft. Op de middelbare school in Amsterdam kreeg hij weinig informatie over groene opleidingen. ‘Het mbo voor groen onderwijs in de buurt had een slecht imago. Leerlingen gingen voor het hoogst haalbare in de zin van status en salaris.’ Populaire vervolgoopleidingen waren bedrijfseconomie en rechten. Fouad ging rechten studeren, vanwege de baanzekerheid. Maar de stof interesseerde hem helemaal niet. Dus hij stopte. ‘Mijn ouders vonden het belangrijk dat ik iets deed waarin ik mijn ei kwijt

kon. Met mijn vader sprak ik erover hoe ik het als kind al fascinerend vond hoe planten groeiden en het land werd geïrrigeerd.’

Daarom ging Fouad Tropische landbouw studeren bij VHL in Wageningen, gevolgd door de master aan de universiteit. Zijn omgeving reageerde in eerste instantie met onbegrip. ‘Veel familieleden en vrienden in Amsterdam weten niet waar Wageningen ligt en snappen niet waarom je landbouw zou willen studeren. Dat geldt evengoed voor de Nederlandse burens.’ Als Fouad met neven en nichten over zijn studie praat, vragen ze of hij boer wordt. ‘Ik antwoord dat ik vooral processen in de landbouw wil leren begrijpen, zodat ik erover kan adviseren als landbouwdeskundige. Daar hebben ze wel respect voor.’

BARRIÈRES SLECHTEN

Niet alleen Wageningen en de groene hoek, ook het studentenleven heeft een imago probleem. ‘In de Turkse, Marokkaanse, Surinaamse en Antilliaanse cultuur is

het niet gebruikelijk om op kamers te gaan. Er zijn veel vooroordelen over het studentenleven. Het clichébeeld bestaat uit bier, kroegentochten en onhygiënische toestanden in studentenhuizen’, licht Fouad toe. Maar dat negatieve beeld is niet representatief, vindt hij. Geïnteresseerde jongeren raadt hij dan ook aan om naar meeloopdagen te gaan, vragen te stellen en de sfeer in Wageningen te proeven.

Fouad zou de voorlichting liefst op alle Nederlandse ouders richten. ‘In Canada ben je gewoon Canadees als je ouders van elders komen en je daar opgroeit. Maar in Nederland ben je allochtoon. Die term zet mensen als aparte groep neer. Die manier van denken houdt barrières in stand.’ De internationale sfeer in Wageningen slecht de barrières juist, ondervindt Fouad. ‘Je denkt niet meer in grenzen wanneer je ziet dat mensen uit de hele wereld idealen met elkaar delen. Dat de een uit Zweden en de ander uit Mexico komt, valt helemaal weg.’ **Alexandra Branderhorst**